

federació de sanitat

CCOO defensa la professionalització de la gestió sanitària i la seva despolitització

Fa uns dies, al Parlament de Catalunya, el conseller de Salut, Boí Ruiz, va aprofitar la resposta a una interpel·lació d'Iniciativa per Catalunya Verds en relació al misteriós ens gestor que vol crear a Lleida per posar en dubte novament l'eficiència de l'Institut Català de la Salut i criticar la seva burocratitzada estructura. També ha aprofitat un acte amb la patronal per criticar el funcionament de l'ICS, el qual, segons ell, està ple de buròcrates que fan que la seva gestió sigui rígida i molt poc eficient. Res de nou. Són les mateixes idees que exposava a tort i a dret quan presidia la patronal sanitària.

Boí Ruiz, des que és conseller, ha fet tot el possible per contribuir al desprestigi de l'ICS i al deteriorament de l'assistència que dona. Va nomenar Josep Prat president del seu Consell d'Administració; Prat compartia el seu càrrec amb la vicepresidència d'una empresa sanitària privada. Entre tots dos volien esmicolar l'ICS perquè hi pogués entrar capital privat. [Ruiz deia que això no era privatitzar-lo.](#) Aquests plans se'n van anar en orris perquè Prat va haver de dimitir per un cas de corrupció que la justícia està investigant.

També ha fet una política de retallades selectiva, ja que mentre alguns centres privats han augmentat la seva contractació amb el Servei Català de la Salut, els centres concertats han vist com es retallaven els seus pressupostos. [L'ICS ha estat doblement perjudicat](#) ja que ha patit una reducció pressupostària molt superior a la dels centres concertats. Dos elements més han dificultat un millor desenvolupament de l'ICS: els buròcrates i un Consell d'Administració inoperant.

Els buròcrates, molts d'ells polítics, contràriament al que diu el conseller, no estan a l'ICS; estan al Departament i al CatSalut. Aquests buròcrates són la veu d'interessos polítics, corporatius, empresarials... i han dificultat que la gestió de l'ICS sigui moderna, flexible i eficient. Aquests buròcrates, l'únic objectiu dels quals sembla que és esborrar l'ICS de la sanitat catalana i, en alguns casos, mantenir els seus negocis privats, han estat ingerint-se contínuament en la gestió de l'ICS, impeding que es prenguessin decisions que podrien haver suposat estalvi sense deteriorar l'atenció sanitària ni afectar tan greument les condicions laborals dels seus treballadors. Aquests buròcrates són els que obliguen l'ICS a fer exploracions complementàries en centres externs i mantenir les seves instal·lacions molt per sota de la seva capacitat; o impedeixen que l'ICS contracti el servei de cuina de l'hospital Josep Trueta amb l'Institut d'Assistència Sanitària, que també és una empresa pública. La raó, segons va dir al Consell d'Administració de l'ICS Roser Fernández, secretària general del Departament de Salut, és que cal donar negoci a tothom.

federació de sanitat

Les últimes dues ingerències d'aquests buròcrates-polítics han costat a l'ICS molts diners a més de situar-lo en clares situacions d'il·legalitat.

La primera té a veure amb el personal de contingent i zona. Personal mèdic i d'infermeria que treballen 2,5 hores diàries i als quals una llei obliga a integrar-los en el sistema de prestació de serveis i retribucions de la resta del personal estatutari. Això suposaria que, com tots els funcionaris de totes les administracions públiques d'Espanya, haurien de treballar 37,5 hores setmanals. Complir la llei tindria, sense cost, un efecte similar a la contractació directa de 300 professionals mèdics o infermers. Els gestors de l'ICS, els buròcrates que diu el conseller, volien complir la llei; el conseller i els seus buròcrates ho van impedir.

La segona té a veure amb la vaga dels metges residents de la Vall d'Hebron. La Direcció de l'ICS, en compliment d'una norma de salut laboral que limita el nombre màxim d'hores que es pot treballar en un any, va reduir les guàrdies dels MIR respectant escrupolosament els programes formatius del Ministeri. Complir la llei suposava un estalvi i la protecció de la salut dels MIR i no afectava la qualitat assistencial. El conseller i els seus buròcrates, fent de corretja de transmissió d'interessos corporatius, van anul·lar la decisió de la Direcció de l'ICS.

Malgrat les retallades pressupostàries i els entrebancs que s'han posat des del Departament de Salut, l'ICS durant els últims anys s'ha ajustat escrupolosament als pressupostos i ha aconseguit mantenir un alt nivell de qualitat assistencial. Això no hauria estat possible sense l'esforç dels seus treballadors que, juntament amb els usuaris, són qui més han patit les polítiques del Govern: acomiadaments, reducció de sous, dificultats per conciliar la vida familiar i laboral, augment de pressió assistencial, etc. Tampoc no hauria estat possible en l'organització rígida i burocratitzada que només existeix en la ment de Boí Ruiz i que només és una excusa per justificar uns canvis que mai ha volgut explicitar, però que coneixem gràcies a un informe encarregat per [l'única persona a qui ha reconegut la seva feina](#); casualment també és l'única persona a l'ICS que ha hagut de deixar el càrrec acusada de corrupció.

L'estratègia del Govern i el conseller de Salut contra l'empresa pública ICS ha culminat amb la destitució del tot l'equip directiu, el qual, encara que ha fet recaure el guix de les retallades sobre els treballadors, ha intentat que l'ICS continuï sent una empresa de referència en la sanitat catalana. La destitució de tot l'equip directiu per part del Departament s'ha fet enmig de grans lloances per l'eficiència amb la qual han gestionat l'empresa en una situació tan complicada. Amb aquesta decisió Boí Ruiz ha optat per la politització de l'ICS en lloc de per la seva professionalització.

Amb aquests antecedents a ningú pot sobtar que el plans del conseller de crear un ens gestor a Lleida, de personalitat jurídica indeterminada, que aglutini tota la sanitat

federació de sanitat

pública hagi aconseguit tanta oposició. Ningú es refia del conseller. CCOO, tampoc. CCOO no ens podem refiar d'un Govern que ha refusat les nostres propostes de reforçar l'autonomia de gestió de l'ICS i dels seus centres i serveis amb òrgans de direcció altament professionalitzats, amb transparència en totes les decisions i amb òrgans col·legiats de govern formats per professionals de prestigi amb independència de criteri i seleccionats de forma transparent. Aquest és un dels motius que van decidir CCOO a abandonar el Pacte Nacional de Salut.

Boi Ruiz prefereix un consell d'administració inoperant, en el qual la major part de les decisions estan preses abans de començar i que està format per persones dòcils i afins políticament, encara que en moltes ocasions els seus coneixements no siguin els adequats per decidir sobre els assumptes que es tracten. Un model polititzat molt allunyat dels criteris d'eficiència al què hauria de sotmetre's la primera empresa sanitària pública de Catalunya, per tal de garantir la seva sostenibilitat i la qualitat de l'atenció sanitària a què tenen dret els ciutadans de Catalunya.

Barcelona, 24 de març de 2014